

ಹುಲ್ಲಿನವ್ವು ಹೀಕ್ಕು

ಒಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಹುಲ್ಲಿಯೊಂದು ವಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಜುಳು ಜುಳು ಹರಿವ ನದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಕಡಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಗುಡ್ಡದಲ್ಲಿದ್ದ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಮಯ ಕಳೆಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಒಂದು ದಿನ ಅದು ಹೋರಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ವಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಂದಿಪ್ಪು ಇಲಿಗಳು ಬಂದು ಸೇರಿಕೊಂಡವು. ತಂಟ ಸ್ವಭಾವದ ಇಲಿಗಳು ಹುಲಿ ಬೇಟೆಯಾಡಿ ಬಂದು ವಿಶ್ವಮಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅದರ ಮೈಮೇಲ್ಲಾ ಒಡಾಡಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಮೈ ಮೇಲಿಂದ ಜಾರುವುದು, ಅದರ ಹಿಂದೆ ಬಚ್ಚಿ ಬಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಇದರಿಂದ ಹುಲಿಯ ವಿಶಾಲಿಗೆ ಬಂಗ ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಇಲಿಗಳನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಯಾತ್ರಿಸಿ ಸೋತಿತು.

ಒಮ್ಮೆ ಇಲಿಯೊಂದು ಮೂಗಿನ ಬಳಿ ಬಂದಾಗ ಹಿಡಿಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಇಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಹುಲಿಯ ಉಗುರೆ ಮೂಗಿಗೆ ತಾಗಿ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಅಂತೆ ಏರಿದ ಇಲಿಗಳು ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಲಸು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವು. ಹುಲಿಯು ಯಾರ ಬಳಿ ತನ್ನ ಕಪ್ಪವನ್ನು ಹೆಳಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರೇ ಕಂಗಾಲಾಯಿತು. ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇದು ತಿಳಿದರೆ ತನ್ನನೇ ಅಪಹಾಸ್ಯ ಮಾಡಬಹುದು ಎಂದು ಅಂಜಿತು.

ಒಂದು ದಿನ ಹುಲಿ ಗುಹೆಯ ಹೋರಿಗೆ ಹುಳಿದಿದ್ದಾಗ ಜಿಂಕೆಯೊಂದು ಆ

ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅದು ಹುಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ಹೆದರಿ ನಮಸ್ಕರಿಸಿ ಮುಂದೆ ಒಡಲು ಯಾತ್ರಿಸಿತು. ಆಗ ಹುಲಿಯು ‘ಎಲೆ ಜಿಂಕೆಯೇ, ಇಲ್ಲಿ ಭಾ. ನಿನಗೇನೂ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ. ಒಂದಿಪ್ಪು ನಿನ್ನ ಸಲಹಾಗಳು ಬೇಕವ್ವೆ’ ಎಂದಿತು.

ಜಿಂಕೆ ನಡುಗುತ್ತ ಬಿಂದಾಗ ಹುಲಿ ತನಾಗಿರುವ ಕಪ್ಪವನ್ನು ವಿವರಿಸಿತು. ಜಿಂಕೆಯು, ‘ಇದಕ್ಕೊಂಡು ಉಪಾಯವಿದೆ ನೀನು ಬೆಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಸಾಕು. ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಅಂಜ ಇಲಿಗಳು ಒಡಿ ಹೋಗುತ್ತವೆ. ನಂತರ ನಿನ್ನ ತೊಂದರೆ ತಪ್ಪತ್ತದೆ. ಬೆಕ್ಕು ಸಿಕ್ಕರೆ ನಿನ್ನ ಬಳಿ ಹಿಡಿದು ತರುವೇ ಎಂದು ಓಡಿತು.

ಎಷ್ಟು ದಿನಗಳಾದರೂ ಜಿಂಕೆ ಇತ್ತ ಕಡೆ ಸುಳಿಯಲ್ಲಿ ಆಗ ಹುಲಿಯೇ ಬೆಕ್ಕೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದು ತಂದು ಸಾಕಿಸಿಂದಿತು. ತನ್ನ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಪಾಲು ನೀಡಿತು. ಹುಲಿ ಮಲಗಿದಾಗ ಬೆಕ್ಕು ಪರಕರೆ ಕಾದು ಇಲಿಗಳು ಬಿಲಾದಿದ ಹೆರಬರದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿತ್ತು. ಇದರಿಂದ ಹುಲಿಗೆ ನೇಮ್ಮದಿ ಸಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಹುಲಿ ಬೇಟಿಗೆ ಹೋದೊಡನೆ ಬೆಕ್ಕು ಇಲಿಗಳ ಬೇಟೆಯಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಹೀಗೆ ಕೆಲವು ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಇಲಿಗಳೂ ಖಾಲಿಯಾದವು.

ಈಗ ತನ್ನ ಗುಹೆಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುದು ಹುಲಿಯ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಆಗ ಹುಲಿಯು ಇಲಿಗಳು ಇಲ್ಲದಿರುವುವಾಗ ತಾನೆಕೆ ಬೆಕ್ಕನ್ನು ಸಾಕುಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡು ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಆಹಾರ ಹಾಕುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿತು. ಆಹಾರವಿಲ್ಲದೇ ಬಳಲಿದ ಬೆಕ್ಕು ಕಾಲಾನಂತರ ಸತ್ತು ಹೋಯಿತು.

ನೀತಿ: ಒಡೆಯಿನಗೆ ತನ್ನ ಅಗತ್ಯ ಇರುವಂತೆ ಸೇವಕ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

-ಶಿವರಾಮ ಬೇಟೆ, ಹತ್ತೊಕ್ಕಲು